

ת"פ 64274/09/19 - מדינת ישראל נגד איציק אוחנה

בית משפט השלום בבית שמש
ת"פ 64274-09-19 מדינת ישראל נ' אוחנה

בפני בעניין:	כבוד השופט, סגן הנשיא שמואל הרבסט מדינת ישראל
נגד	באמצעות ענף תביעות - משטרת ישראל המאשימה
איציק אוחנה	
באמצעות ב"כ עוה"ד ח. רייזמן	הנאשם

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של חבלה במזיד ברכב ותקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיפים 413 ו-1368(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

כתב האישום מתאר כי ביום 17.2.18, סמוך לשעה 13:00, נהג הנאשם ברכבו ברחוב השבעה בבית שמש, התנגש בעמוד, נעצר תוך שהפריע למשתמשי הדרך ויצא מהרכב.

המתלונן, יליד שנת 1937, הגיע למקום ברכבו וביקש מהנאשם לפנות את רכבו מהדרך כדי שיוכל לעבור בנסיעה, אך בתגובה תקף אותו הנאשם בכך שנתן מכת אגרוף לזכוכית דלת הנהג. כתוצאה מהמכה נופץ החלון הקדמי השמאלי של הרכב, תוך שרסיסי החלון פגעו בגופו של המתלונן ופצעו אותו בידו השמאלית. לאחר מכן, הנאשם נמלט מהמקום.

בהמשך, בסמוך לשעה 14:00, איתרו שוטרים את הנאשם במקום אחר וביקשו ממנו להתלוות אליהם לתחנה לצורך זיהוי, כיוון שלא הזדהה. אך הנאשם החל להשתולל ולברוח עד שנעצר.

הסדר הטיעון אשר במסגרתו הורשע הנאשם לא כלל הסכמה לעניין העונש, והמאשימה ציינה כי עמדתה היא למאסר בפועל.

תסקירי שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן מתאר כי הנאשם בן כ-45 שנה, נשוי ואב לארבעה ילדים בני 4-21, מתגורר בבית שמש ועובד במפעל.

הנאשם הוא אחד משלושה ילדים במשפחת מוצאו, הוריו התגרשו לפי כעשרים וחמש שנים ואביו נפטר לפני כעשור.

בהיותו כבן 14, לאור המצב הקשה ששרר בבית המשפחה, נשלחו הנאשם ואחותו לפנימיית "בן שמן", אך הנאשם נפלט מהפנימייה וממערכת החינוך ולאחר שמונה שנות לימוד שב להתגורר בבית הוריו והחל לעבוד במפעלים שונים.

בגיל 16 החלה מעורבותו עם החוק והוא הופנה לשירות המבחן לנוער. לשירות צבאי לא גויס על רקע אי התאמה ורישומו הפלילי.

בגיל 20 הנאשם נישא לאשתו, העובדת כמנהלת חשבונות, ולהם ארבעה ילדים.

עם פרוץ מגפת הקורונה עזב הנאשם את עבודתו כמלגזן ובהמשך התקשה למצוא מקום עבודה חדש, אך עובר לעריכת התסקיר מצא מקום עבודה חדש במפעל.

רישומו הפלילי של הנאשם מעלה כי לחובתו 6 הרשעות קודמות, בין השנים 1996-2015 שעניינן עבירות מתחום האלימות והרכוש, בגין נידון בין היתר למאסרים בעבודות שירות, קנסות, ענישה מותנית, וצווי מבחן. הנאשם תיאר כי העבירות כולן בוצעו, כאשר היה תחת השפעת אלכוהול.

באשר לעבירות מושא דיון זה, הנאשם מסר כי אף הן נעשו כאשר היה תחת השפעת אלכוהול ועל כן אינו זוכר דבר מהן. על אף האמור, דווח כי הנאשם אינו מטשטש את אחריותו לביצוע העבירות וביטא תחושות חרטה ובושה על התנהגותו ועל צריכת האלכוהול.

הוא סיפר כי לעיתים שתה לשוכרה אך לא פנה לטיפול בתחום זה ולאחר מעורבותו בעבירות כאן, החליט להפסיק את השימוש באלכוהול לחלוטין בכוחות עצמו. מאז שנת 2018 אינו שותה, ולכן חש שכיום אינו זקוק להתערבות ייעודית בתחום. עם זאת, ביטא רצון להשתלב בקבוצה לשליטה בכעסים.

בעבר הנאשם השלים שני צווי מבחן שבמסגרתם טופל בקבוצות טיפוליות שונות.

שירות המבחן עמד על חשיפתו של הנאשם לאלימות בגיל צעיר, גדילתו במסגרת משפחתית מורכבת, על כל הכרוך בכך וכן על דפוסי השימוש לרעה באלכוהול לאורך השנים. לצד זאת, התרשם שירות המבחן מביטויי אחריות כלפי התפקידים בחייו כאב וכמפרנס התא המשפחתי ומשאיפה לניהול חייו באופן פרודוקטיבי ושומר חוק וכן נטילת אחריות להתנהגות האלימה ולהפסקת צריכת האלכוהול, שבא לידי ביטוי גם בכך שלא נפתחו לנאשם תיקים נוספים לאחר מעורבותו בעבירה מושא דיון זה.

לאור ממצאיו, המליץ שירות המבחן על שילוב הנאשם בקבוצת שליטה בכעסים והמשך בדיקת הצורך בטיפול בתחום האלכוהול.

תסקיר מיום 8.7.21 מעלה כי במהלך תקופת הדחיה, הנאשם השתלב בקבוצת שליטה בכעסים, התמיד ב-11 המפגשים, שיתף בתכנים אישיים והיה שותף לתהליך הקבוצתי. הוא עשה שימוש בסיסי וראשוני בכלים שניתנו בקבוצה, והיה טרוד בענייני היום יום של משפחתו כמפורט בתסקיר.

תסקיר אחרון, מיום 15.8.21, מלמדנו כי הנאשם התמודד לאחרונה עם קשיים משפחתיים וכלכליים. הנאשם משמש

מפקח על בנו ועסוק בטיפול בענייניו. לפיכך, התקשה לשמור על רצף תעסוקתי ועובד בעבודות מזדמנות כדי לממן את שכר הדירה הנוספת שנאלץ לשכור לבנו.

הנאשם שלל צורך בהשתלבות בקבוצה בתחום האלכוהול, אך הסכים להשתתף בקבוצה לטיפול בלימודים כלליים. עם זאת, שירות המבחן מסר כי בשל רשימת המתנה משמעותית אין צפי להשתלבותו בקבוצה זו בעתיד הקרוב.

בסופו, המליץ שירות המבחן על העמדתו של הנאשם בצו מבחן לתקופה של 12 חודשים, במהלכה ימשיך לעמוד בקשר עם הנאשם ויפעל לשילובו בטיפול המשך, זאת לאחר שהנאשם הבין את משמעות צו המבחן ואת חובת העמידה זאת.

לצד זאת, הומלץ כענישה מוחשית על צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות, כעונש שיש בו כדי להקטין את הסיכון להישנות ביצוע עבירות, באמצעות תרומה לחברה, וכן התחייבות להימנע מעבירה כגבול חיצוני נוסף.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

הממונה על עבודות השירות קבע בחוות דעתו כי הנאשם כשיר לביצוע מאסר בדרך של עבודות שירות והמליץ על הצבתו בארגון "איחוד הצלה" בבית שמש.

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה טענה כי לחובת הנאשם 6 הרשעות קודמות, כולן בעבירות אלימות לרבות עבירת אלימות חמורה, כאשר הרשעה האחרונה משנת 2015 ולחובתו מאסר מותנה בן 4 חודשים אשר הינו בר הפעלה בתיק זה.

הגם שבגזר הדין הוטל עליו מאסר מותנה בעטיה של עבירה לפי סעיף 379, לפי הפסיקה, חל הוא בעניינו ועל כך אין חולק.

הנאשם ריצה לא פחות מארבע עונשי מאסר בדרך של עבודות שירות ולא היה בכך, וגם לא במאסר על תנאי, כי להרתיעו מלשוב ולבצע עבירות אלימות.

הנאשם עמד על כך שאינו זקוק להתערבות בתחום האלכוהול, על אף שביצע את העבירה בהיותו שיכור, ובסופו של דבר שירות המבחן בא בהמלצה אשר אינה מתיישבת עם נסיבות התיק, עם עברו הפלילי ועם מתחמי הענישה הנוהגים.

מדובר באדם שהסתבך עם החוק בעבירות אלימות חמורות. באירוע הנוכחי פגע באדם זקן ללא עוול בכפו וגרם לפציעתו, כאשר המעשים בוצעו ללא התגרות מוקדמת, ללא תכנון ויש בכך כדי להעיד על חומרתם.

לכן, המאשימה סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל, ואת הנאשם יש למקם בחלקו המרכזי מעט עליון של המתחם, בשים לב לנתוניו, ולהשית עליו 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל ממש, מאסר על תנאי, קנס, פיצוי למתלונן והתחייבות.

הסניגורית המלומדת טוענת מנגד כי האירוע שבו ביצע הנאשם את המעשה הוא אירוע של הרף עין, ולכן שונה מהפסיקה שבה הושתה ענישה של מאסר בפועל- בהם קשישים הוכו קשות בכל חלקי גופם.

במקרה זה, מדובר בפגיעה מינורית ביותר בידו של המתלונן, אירוע שנמשך זמן קצר מאוד, שאירע על רקע היותו של הנאשם בגילופין, לפני 3 וחצי שנים. הנאשם התנצל, לקח אחריות מלאה, הסביר ששתה ולא שלט על מעשיו באותו זמן.

ההליך החל בשנת 2019 והנאשם הודה כבר ב- 2020 ונרתם לתוכנית טיפולית בשירות המבחן.

הרקע המשפחתי של הנאשם לא פשוט. הנאשם הפסיק את השימוש באלכוהול בכוחות עצמו ולכן שירות המבחן ראה לנכון לשלבו בקבוצה לשליטה בכעסים. שירות המבחן קיבל את האמירה של הנאשם וההכרה שלו שהוא לא זקוק להתערבות בתחום צריכת האלכוהול, מאחר שהיא לא קיימת, לאחר שהנאשם שטיפל בכך בעצמו ולא דווח משום גורם שיש בעיות מסוג זה. עם זאת, הנאשם הסכים להשתתף בקבוצה לטיפול באלומות נוספת, אבל הקושי להשתלב בו נובע מעומס בשירות המבחן.

לשיטת הסניגורית, שלושת התסקירים חיוביים הם, ומעידים על כך שהנאשם עבר תהליך מוצלח, רציני והתגייס לכך. יש לראות באירוע מקרה קצר ונקודתי, חד פעמי במשך שש שנים, שלא חזר על עצמו ולא יחזור על עצמו בנקודה בה נמצא הנאשם ולאור המצב בו הוא מצוי.

המאסר על תנאי נגזר על הנאשם בגין אירוע מינורי של תקיפה סתם משנת 2015, ולכן העונשים שהוטלו על הנאשם היו עונשים צופי פני עתיד, וניתן שלא לפעיל את המאסר על תנאי אלא להאריכו.

לבסוף ביקשה הסניגורית לאמץ את המלצת שירות המבחן, להטיל על הנאשם צו של"צ, להאריך את המאסר המותנה, התחייבות ולהימנע מהטלת קנס ולא להכביד יתר על המידה לאור בעיותיו הכלכליות.

הנאשם בדברו האחרון, אמר שהוא מצטער על מעשיו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם נקבע בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו בעבירות, נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה הנוהגת.

בענייננו, הנאשם הורשע בעבירות של חבלה במזיד ברכב ותקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש- שתיהן עבירות אלימות המסכנות את הציבור.

עבירת החבלה היא עבירה כלפי הרכוש הפוגעת בקניין על פי רוב, אך במקרה זה, בצירוף עבירת התקיפה היא כוונה כלפי המתלונן, ולכן הערכים החברתיים שנפגעו הם ההגנה על האדם, על גופו ושלומו.

המקרה שלפניי, כמו מקרים אחרים, הוא חלק מתופעה הולכת וגוברת של יכוחים פעוטים של מה בכך, אשר במהירות מסלימים לאלימות.

בית המשפט העליון התווה בפסיקתו את הרוח המנחה במקרים אלה וקבע: "בית משפט זה עמד פעם אחר פעם על הצורך בהרתעתם של אלו המבקשים 'לפתור סכסוכים' בדרך אלימה. נקבע כי עלינו להילחם בנגע האלימות שפשט בארצנו ולהטיל עונשים מרתיעים ומשמעותיים על מי שבוחרים בדרך האלימות, בין אם הם עושים שימוש במקל ובין אם הם עושים שימוש בסכין או בכלי משחית אחר..." (ע"פ 1892/15 אבו מדיעם נ' מדינת ישראל(פורסם בנבו)(31.5.15).

נסיבות ביצוע העבירה ממחישות כיצד המתלונן, אדם אשר גילו בעת האירוע היה 81 שנים, נפל קורבן להתנהגותו האלימה של הנאשם- זאת, רק בשל כך שהעז לבקש מהנאשם לפנות את מסלול נסיעתו.

מעשים כגון אלה פוגעים לא רק במתלוננים באופן ספציפי, אלא גם באווירה השוררת במרחב הציבורי. הם גורמים לציבור תחושת חוסר בטחון וחשש לשלום, ויוצרים חוסר אמון בין הבריות.

תיאור המקרה מלמדנו כי הנאשם פעל באימפולסיביות לאחר שרכבו הפריע לשאר משתמשי הדרך, יצא מרכבו ותקף את המתלונן שהעז לבקש ממנו לפנות את רכבו מהדרך. אמנם המתלונן לא הטיח מכה בגופו של הנאשם, אלא הכה בחלון הרכב, אך ניפוצו גרם לחבלה במתלונן ומכאן הנזק והפגיעה שנגרמו למתלונן.

העובדה שהמתלונן הוא אדם מבוגר מהווה נסיבה נוספת לחומרה, ולכן- בהתחשב בערכים המוגנים ובפגיעה בהם, בנסיבות המתוארות ובענישה הנוהגת בפסיקה, הרי **שהנאשם ממוקם בחלקו האמצעי של מתחם העונש ההולם אשר נע במקרה זה בין מספר חודשים בודדים שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל.**

העונש המתאים

הנאשם יליד שנת 1978, בן 43 שנה כיום.

לזכות הנאשם עומדת הודאתו בביצוע העבירות, נטילת האחריות ושיתוף הפעולה עם רשויות אכיפת החוק.

לחובת הנאשם ניצב עברו הפלילי הכולל 6 הרשעות קודמות בעבירות תקיפה, היזק לרכוש, חבלה חמורה ועבירות נוספות מתחום האלימות. בחינת המועדים בהן בוצעו העבירות מלמדת כי חלקן בוצעו כאשר הנאשם היה נער ואילו העבירה האחרונה היא משנת 2015, עבירת תקיפה סתם, אשר בגינה נגזר על הנאשם מאסר על תנאי מותנה בן 4 חודשים שכיום הינו בר הפעלה.

רקעו האישי של הנאשם מורכב והוא כולל ילדות במשפחה אשר בה שררו יחסים אלימים, בגינם הנאשם הוצא למסגרת חוץ ביתית בגיל צעיר, קשיים במסגרת זו ונשירתו ממנה וממערכת החינוך בגיל צעיר, ויש בו כדי להסביר את התדרדרות הנאשם לשימוש באלכוהול, אשר כפי שתיאר עמד ברקע לביצוע העבירות, ולבחירה בהתמודדות עם מצבים שונים בדרך של אלימות.

על אף תנאי הפתיחה בחייו, ועל אף ביצוע העבירות לאורך השנים, הנאשם הקים משפחה והוא תואר בתסקיר כמי שדואג למשפחתו ולפרנסתה במשך השנים, אך עדיין לנסיבות העבר יש השפעה על חייו של הנאשם ועל ביצוע העבירות האלימות.

שירות המבחן תיאר כי הנאשם הביע חרטה על העבירות, כפי שמשקפת גם ההודאה בבית המשפט, ולאחר ביצוע העבירה גמר בלבו לא לעשות עוד שימוש באלכוהול, ואכן מאז ביצוע העבירה, הנאשם לא נופל לשימוש באלכוהול ולא שב לבצע עבירות.

העבירה האחרונה שהנאשם הורשע בה, בגינה הוטל המאסר על תנאי בוצעה בשנת 2015. בשנת 2018, כמעט בתום תקופת התנאי, ביצע הנאשם את העבירה דנן ומאז, במשך שלוש שנים ומחצה, לא שב הנאשם לבצע עבירות.

הנאשם גייס כוחות להשתתפות בטיפול במסגרת לטיפול בכעסים בשירות המבחן, התמיד בה ונתרם ממנה, וניכר כי הוא נחוש שלא לשוב לבצע עבירות דומות לאלה שביצע בעבר.

מאז ביצוע העבירה חלפו למעלה משלוש שנים, שבהן עבר הנאשם תהליך טיפולי, הוא עסוק בטיפול בבני משפחתו ומתמודד גם עם מצב כלכלי לא פשוט, אשר לנוכח מגפת הקורונה החמיר אף יותר, וגם לכך נתתי דעתי.

לפניי ניצב אדם אשר מגיל צעיר נחשף לאלימות, חי ללא מסגרת משפחתית תומכת וללא הכוונה והטמעה של דרכי התמודדות מקובלות, אך בשנים האחרונות הוא עושה מאמצים לבחור בדרך אחרת, שתיטיב עם החברה ועמו. לשם כך הוא גייס כוחות, ובד בבד עם התמודדות עם קשיים נוספים במשפחתו, התגייס להליך טיפולי במסגרת שירות המבחן- ועל הענישה להתחשב גם בכך, בין שאר השיקולים.

עם זאת, בהתחשב בחומרת העבירה ועברו של הנאשם, לא מדובר במקרה הנכנס לגדרם של המקרים המצדיקים חריגה ממתחם העונש ההולם, ולכן הענישה תיוותר בגדר המתחם, אך בחלקו הנמוך ותחתון, תחת חלקו המרכזי של המתחם העונשי בו היה צריך הנאשם דנן להיות מוצב, נוכח עברו הפלילי ונסיבותיו האישיות.

בשקלול מכלול הנתונים- מיקומו של הנאשם במתחם העונש ההולם, נסיבותיו של הנאשם ושיקולי הענישה הנדרשים, שוכנעתי כי גזירת עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות יהלום ויתאים את נסיבות המקרה ונסיבותיו של הנאשם.

אין חולק כי השתתפות עונש מאסר לריצוי בפועל ממש יפגע במאמצי הנאשם, במשפחתו ובהליך הטיפול ושיקומו של הנאשם, ולכן גם המאסר על תנאי יופעל בדרך של עבודות שירות ובאופן מתון- חלקו במצטבר וחלקו בחופף, וזאת מאותם הטעמים אשר הובאו לעיל.

נוכח כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- 1. שלושה (3.5) חודשי מאסר ומחצה אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות ובניכוי ימי מעצרו. בנוסף, יופעל עונש מאסר מותנה מת"פ 35400-2-15 - חלקו בחופף, וחלקו במצטבר, כך שסך הכל ירצה הנאשם 5 חודשי מאסר בעבודות שירות, וזאת בניכוי ימי מעצרו.**
- 2. פיצוי למתלונן בסך של 1,000 ₪, אשר ישולם לקופת בית המשפט עד יום 1.6.2022.**
- 3. שלושה (3) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום על כל עבירת אלימות.**
- 4. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות, וזאת במשך**

שנתיים מהיום. ההתחייבות תחתם עד יום 1.1.22 ולא- ייאסר הנאשם למשך 20 יום. הנאשם הסכים לכך- ומכאן שייחשב הדבר כאילו חתם על התחייבות כנדרש.

5. המוצגים בתיק, ככל שהם קיימים - יחולטו או יושמדו, וזאת על פי שיקול דעתו של רשם המוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה כסלו תשפ"ב, 29 נובמבר 2021, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.